

Luis Serra Guardia

BANQUERO

Ofrece al público toda clase de operaciones de banca y bolsa. - Descuento y negociación de letras y cheques, pago de cupones. - Compra y venta de toda clase de papel negociable en banca y bolsa.

Despacho:

RICOMA, 79 Y 81

GRANOLLERS.

Farretería i Bateria de Cuina

DE

J. VIADÉ BACHS

(ANTIGA CASA PERE MANA)

Dipositari de les mes acreditades màquines XERRECADORES per a el manjar del bestiar (Marca Puig).

Especialitat en Graelles desmontables per a excursionistes.

Plassa Perpinyá, 1 i Bestiar, 2.

Fora molt llarc i no tindriam pas prou amb doble lloc del que disposem per a escatir tots els disbarats, enredos i mal-entesos, de que els veïns de Granollers han sigut víctimes, sols ens fixarem en alguns d'última hora.

Un dels mes grosos, un dels mes embolicats es el repart de 1916.

De tothom es sapigut que despres de passades en el mes d'agost les paperetes de dit repartiment, es personarén a casa la Vila alguns que n'havian rebudes, demanant veurer el repart ja que no era exposat, i que aixecaren acta notarial en la que consta que no'ls el mostraren perquè no estava ultimat. Basats en aixó recorregueren contra tal repart i a la Delegació d'Hisenda els donaren la raó a mitjes: fent equilibris sobre les raons que s'exposaben no volgueren tirar el repart a terra, empró no atrevintse tampoc a fer cas omís de l'acta notarial, resolgueren que'ls recurrents tenien dret a que s'els mostrés el repart, i que tenien vuit dies de temps per a reclamar contra la quota que s'els hagués imposat. Els recurrents no conformats amb aquesta resolució, recorregueren contra d'ella i are ha vingut el fallo confirmant la resolució del Sr. Delegat d'Hisenda; de modo, que'ls firmants del recurs tenen dret a examinar el repart, i en vista d'ell formular les reclamacions que creguin pertinents contra la quota que se'ls hagi imposat, lo qual vol

dir que la quota imposada no es ferma, no es definitiva, ja que pot sufrir alteració per efecte de les reclamacions. ¿No es vritat qu'aixó sembla clar?

I si la quota no es ferma, no es definitiva, tampoc es deu poguer apremiar a dits senyors i menys embargarlos, ja que la primera condició per a reclamar un deute es fixar la quantitat que es reclama, i aquesta encare no está fixada, perquè no se sap quina será, estant com está en perill de esser modificada.

¿No es vritat qu'aixó també sembla clar?

Doncs nostre Batlle no ho enten aixís, i fa embargar a dret i a tort a tots aquells, que tenen el dret de recórrer contra la quota, i per lo tant que no se sap encare lo que deuen, i en camvi buscan allargos per a ensenyar el repart, base de les reclamacions dels recurrents.

En el propi repart del 1916 s'ha donat també'l cas de presentarse els agents executius en varies cases per a procedir al embarc, tenint els interessats pagats ja de temps els seus talons; haventse també arribat al cas de regateig en les quotes, com qui regateixa cols a la plassa.

Passem per alt el desequilibri o falta d'equitat manifesta en les quotes, el cambi de noms, l'imposar quotes a diferentes persones per finques que ni son ni han sigut mai d'elles, i moltes altres coses de les que ja havem parlat repetides voltes. En fi que el repartiment del 1916 tant per la falta d'equitat en les quotes, com per la forma com s'ha portat el procediment d'apremi i d'embarc, es un verdader embull, digne del joc dels disbarats.

Altre disbarat gros, fou també l'intent d'exclusió de les llistes electorals de mes de cents honrats veïns de Granollers de tothom coneguts, i que segons certificació de la secretaría han perdut el veïnatje, per no trobarse la seva fulla de padró.

¿I qui l'ha perduda la fulla de padró d'aquestos veïns? Segons varen contestar a un amic nostre el vent se la debia endur. Aquesta contesta es intolerable.

I d'aquelles families de les que se n'ha tret sols a un individuo deixanthi als altres, també fou el vent el que s'en emportá sols a aquell del padró?

Sr. Secretari: vosté podrá dir que aquells senyors que certifica no constan al padró, que les seves fulles no hi son, pero ells podén dir que van entregarles i que si s'han perdut, a casa la Vila deuen saber com, i qui creurá a V., i qui creurá als altres, i aixís confia V., que no s'aclearirá mai. Pero nosaltres tenim que ferli avinent que quan hi ha bona fé, a una persona coneguda d'anys a la Vila, establerta en la mateixa, quan s'el conta veí per les cargues totes del Municipi, no hi ha dret, a volguerli escamotejar els drets que com a tal té.

No s'ens enfadi pero permetins que li diguem que vosté Sr. Secretari, també en aquest joc dels disbarats actua de Nacia, que mai diu res, mai sap res, i ho enreda tot, aixís podrá servir al seu amo, pero no s'guanyará ni la confiança ni les simpaties del poble.

I are una pregunta. Amb la forma que es recull el padró ¿quina garantia queda al veí de Granollers per a probar que l'ha omplert i entregat? perquè suposem, i vagi sols com a suposició: un veí ompla el padró, l'entrega i despres perquè no es dels que manen, el secretari o qui sigui (continua la suposició) el fa fonedís i a l'hora oportuna certifica que aquell tal, no es veí de Granollers perquè no figura al padró.

¿Com podrá acreditar aquell veí que va omplirlo i entregarlo? ¿Que tindrem d'anar sempre amb el notari al costat?

Si ens han de creuer els veïns de Granollers, d'avui en avant no entreguin res a casa la Vila sens recullir l'oportó rebut per a poguer acreditar